

نظام رتبه بندی Times Higher Education World University Rankings¹

این نظام با شروع از سال ۲۰۰۴، در همکاری با QS به رتبه بندی دانشگاه ها می پرداختند. از سال ۲۰۱۰ این همکاری قطع شد و تایمز قرارداد همکاری با تامسون رویترز به منظور تامین داده را امضا کرد. هم اکنون تایمز به عنوان یک نظام رتبه بندی مستقل، سالانه به رتبه بندی ۸۰۰ دانشگاه جهان بر اساس معیارها و شاخص های تدوین شده و مشخص، می پردازد.

رتبه بندی دانشگاه ها بر اساس ۵ معیار و ۱۳ شاخص به شرح زیر انجام می پذیرد. همچنین قابل ذکر است که شاخص شهرت جهانی بر اساس نتایج نظر سنجی از دانشمندان و محققان برتر دنیا در دانشگاه های برتر مختلف با موقعیت های جغرافیایی متفاوت امتیاز دهی می شود. اطلاعات تماس محققان مورد نظر سنجی نیز از پایگاه گسترده داده ای Elsevier، استخراج می گردد.

وزن	شاخص	معیار
۱۵٪	شهرت جهانی	آموزش (۳۰٪)
۴٫۵٪	نسبت استاد به دانشجو	
۲٫۲۵٪	نسبت دانشجویان دکتری به کارشناسی	
۶٪	نسبت فارغ التحصیلان مقطع دکتری به اعضای هیات علمی	
۲٫۲۵٪	درآمد موسسه	
۱۸٪	شهرت جهانی	پژوهش (۳۰٪)
۶٪	درآمد تحقیقاتی	
۶٪	بهره وری تحقیقاتی	
۳۰٪	استنادات	تأثیر پژوهش (۳۰٪)
۲٫۵٪	نسبت دانشجویان بین المللی به دانشجویان بومی	چشم انداز بین المللی (۷٫۵٪)
۲٫۵٪	نسبت اعضای هیات علمی بین المللی به اعضای هیات علمی بومی	
۲٫۵٪	تعاملات بین المللی	
۲٫۵٪	انتقال دانش	درآمد حاصل از ارتباط با تجارت و صنعت (۲٫۵٪)

¹ <https://www.timeshighereducation.com/student/advice/world-university-rankings-explained>